

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3175/2022
09.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Павлица адвокат из ..., против тужене Основне школе „Лукреција Анкуцић“ из Самоша, чији је пуномоћник Немања Марковић адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2920/20 од 11.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2920/20 од 11.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2920/20 од 11.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву - Судска јединица у Ковачици П1 143/18 од 18.12.2019. године у првом ставу изреке, којим је одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се поништи решење о престанку радног односа број .. од 08.10.2012. године и да се обавезе тужена да исплати тужиљи накнаду штете у висини изгубљене зараде и других примања која јој припадају по закону, појединачном колективном уговору и уговору о раду за сваки месец у периоду од октобра 2012. године до априла 2013. године, као и да се обавезе тужена да за временски период од 20.10.2012. године до 23.04.2013. године уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање, на износе изгубљене зараде за сваки месец означеног периода. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у другом ставу изреке пресуде Основног суда у Панчеву - Судска јединица у Ковачици П1 143/18 од 18.12.2019. године тако што је обавезана тужиља да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 238.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да накнади туженом трошкове поступка по жалби у износу од 63.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. и чланом 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиљина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијским наводима о недостацима у заступању тужене и контрадикторности разлога наведених у образложењу побијане пресуде са изведеним доказима и утврђеним чињеницама, указује се на постојање битних повреда одредаба парничног поступка из тачака 9. и 12. става 2. наведеног члана који нису разлози за овај правни лек у смислу члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем тужене од 08.10.2012. године тужиљи је отказан уговор о раду због одбијања да се подвргне лекарском прегледу. Наведено решење тужиљи је достављено на кућну адресу и 09.10.2012. године уручено њеном супругу, а 11.10.2012. године истакнуто је и на огласној табли тужене школе, о чему је сачињена службена белешка. Донето решење садржи поуку о правном леку - приговору који се подноси школском одбору тужене у року од осам дана од дана достављања решења и праву на судску заштиту у року од 15 дана од истека рока за доношење одлуке по приговору, односно од дана доношења одлуке школског одбора. Тужиља је 17.10.2012. године предала пошти препоручену пошиљку упућену школском одбору тужене. Ова пошиљка уручена је на кућну адресу ББ која је у то време због одсуства председника школског одбора, обављала ту дужност. Она је пошиљку отворила и у њој пронашла само лекарско уверење за тужиљу које је предала секретару тужене школе.

Тужбом поднетом 14.11.2012. године тужиља је тражила поништај решења директора тужене школе од 08.10.2012. године о отказу уговора о раду и накнаду штете.

Првостепени суд је тај тужбени захтев одбио са образложењем да је оценом изведених доказа закључио да тужиља није изјавила приговор против решења директора тужене школе о отказу уговора о раду, због чега не може основано то решење побијати у судском поступку. Овакву одлуку суд је засновао на одредби члана 145. тада важећег Закона о основама система образовања и васпитања којом је, поред осталог, било прописано да запослени има право на приговор на решење о остварењу права, обавеза и одговорности у року од осам дана од дана достављања решења директора (став први); да је орган управљања дужан да донесе одлуку по приговору у року од 15 дана од дана достављања приговора (став други) и да запослени ако орган управљања не одлучи о приговору може да се обрати надлежном суду у року од 15 дана од дана истека рока за доношење одлуке по приговору или од дана достављања одлуке којом није задовољан (став седми).

Другостепени суд је одбио тужилину жалбу и потврдио првостепену пресуду прихватајући чињенични закључак нижестепеног суда да тужилца није поднела приговор против решења директора туженог којим је отказан њен уговор о раду, као и правни закључак првостепеног суда заснован на означеној законској одредби.

Тужилином ревизијом оспорава се правилност примењеног материјалног права, али се то чини оспоравањем оцене изведених доказа и изведеног чињеничног закључка нижестепених судова о изостанку њеног приговора против побијаног решења. Ревидент и даље тврди да је школском одбору тужене школе поднела приговор уз који је приложила лекарско уверење, све упућено препорученом пошиљком од 17.10.2012. године, али кроз те наводе се оспорава утврђено чињенично стање што је у супротности са чланом 407. став 2. ЗПП.

Из тог разлога, ревизијски суд тужилине наводе о погрешној примени материјалног права сматра неоснованим. Из садржине одредбе члана 145. Закона о основама система образовања и васпитања, важећег у време доношења решења о отказу тужилиног уговора о раду, следи да се судска заштита повређеног права може тражити ако је претходно против решења којим је повређено право запосленог искоришћен приговор. Пропуст запосленог да поднесе приговор искључује право на судску заштиту, која се може остварити само ако је другостепени орган одбио приговор или о њему пропустио да одлучи у законом прописаном року. У конкретном случају, судови су закључили да тужилца није поднела приговор против решења директора тужене школе 08.10.2012. године и да зато не може тражити судску заштиту у смислу члана 145. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања.

Следствено изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић